

тѣ въ 1850 години станѣ едно раздѣленіе въ еднѣ по-свободнѣ партіѣ отъ онѣзи коя то имаше върховно-то управление; при това на всякадѣ ся правяхѣ опыты за съединяваніе-то, но тѣ повече водяхѣ къмъ умножяваніе-то на имена-та на секты-тѣ. Така ся появихѣ въ 1830 години *Ирвинниани-тѣ*, кои-то държахѣ за длѣжностъ да ся подновятъ чиновѣ-тѣ и даровѣ-тѣ на Апостолско-то врѣме за църквѣ-тѣ въобще, но до сега останѣхѣ само една малка секта. Други както *Плимаутски-тѣ* Братія, пожелахѣ да ся съставятъ просто като «Братія» безъ да ся пыта различіе-то въ понятія и поглѣды, доволно е ако ся събиратъ двама или трима въ име-то Исусово; тогава свободно може да ся изостави всичко кое-то ся е приело въ църквѣ-тѣ отъ врѣме-то на поминаніе-то на Апостола-тѣ. Първомъ тѣ намѣрихѣ голѣмъ успѣхъ, но скоро ся раздѣлихѣ не само отъ съществующи-тѣ Общества, нѣ и по мѣжду си въ различни отношенія както Дарбисти-тѣ и пр. Противъ тѣхъ ся въздигнѣхѣ въ 1833 години Оксфордскитѣ професори *Пюзей* и *І. Нюманнъ*, кои-то търсехѣ спасеніе-то на църквѣ-тѣ въ най-тѣсно-то прилѣпяваніе къмъ прѣданія-та на столѣтія-та, и скоро едно Католическо ученіе слѣдъ друго проповѣдвахѣ безъ да ся отлѣчатъ отъ Епископалнѣ-тѣ църквѣ. Слѣдъ като мнозина отъ привърженници-тѣ му встѣпихѣ въ Католическѣ-тѣ църквѣ *І. Нюманнъ* самъ направи сѣще-то, кой-то все още има много привърженници между строгы-тѣ църковни-